

בע"א (חדרה) 56014-11-13 - אמיר מרזוק נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 56014-11-13 - אמיר מרזוק נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 56014-11-13

אמיר מרזוק

נגד

עיריית חדרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[01.01.2014]

כב' השופטת טל תדמור-זמיר

החלטה

בפניי בקשה ל"ביטול קנס עיריית חדרה (דו"ח חניה) ובקשה לעיכוב הליכים במעמד צד אחד", בגין דו"חות אשר ניתנו למבקש בתחום שיפוטה של המשיבה (להלן: "הדו"חות").

טענות הצדדים

המבקש טוען כי מעולם לא קיבל הדו"חות ואך ביום 26.11.13 נודע לו לראשונה אודותיהם, עת הגיעו לביתו מעקלים ומסרו התראה לפני פריצה.

לטענת המבקש יש להורות על התיישנות הדו"חות משלא הובאו לידיעתו במועד הקבוע בחוק.

לטענת המשיבה לחובת המבקש 13 דו"חות חניה שניתנו במהלך השנים 2001-2004, שניים מהם אף שולמו. כי כך, יש לראות את המבקש כאילו הורשע ונגזר עליו הקנס, מאחר וחלפו המועדים הקצובים בחוק להגשת בקשה להישפט והמבקש לא העלה כל טעם לאיחור בהגשת בקשתו.

המשיבה מפנה לאישורים בדבר שליחת הדואר הרשום במועד הקבוע בחוק ומשכך מבקשת לדחות את טענת התיישנות העבירה.

דיון

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה סבורה אני כי דין הבקשה להידחות ואנמק.

סעיף 229 (ח2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] קובע כי במידה ולא הוגשה בקשה להישפט במועדים הקצובים בחוק יראו את הנאשם כי שהורש בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס. סעיף 229(ה) מאפשר לתובע לדון בבקשה לביטול קנס שהוגשה באיחור מקום שהמבקש הוכיח כי הבקשה לא הוגשה במועד " בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה", כלשון הסעיף. כי כך, משנתפס המבקש כמי שהורשע ונגזר דינו, יש להתייחס לבקשה לביטול דו"חות כאל בקשה לביטול פסק דין, אשר מטילה על המבקש חובת פירוט. לעניין זה ראו ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.09) שם שב בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 בציינו: "נחזור, אפוא ונדגיש כי בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון". בענייננו, מדובר בבקשה לביטול דו"חות שאינה מפרטת לא את מספרי הדו"חות ולא את מועדי ביצוע העבירות. הבקשה נוקטת לעיתים בלשון יחיד ולעיתים בלשון רבים. ברי לכל בר בי רב כי במצב הדברים האמור אין ביכולתו של בית המשפט לבחון טענותיו של המבקש לגופן. המשיבה בתגובתה אמנם פרטה נתונים הנוגעים לדו"חות, אולם איני סבורה כי די בכך כדי לפטור את המבקש מהנטל המוטל עליו בהגישו את הבקשה. מבלי לפגוע באמור לעיל, מצאתי להביע תמיהה - כיצד ייתכן כי המבקש לא ידע אודות דבר קיומם של 11 דו"חות? מדובר בכמות נכבדה של דו"חות חניה אשר ניתנו במהלך תקופה של כ- 4 שנים, במסגרתה אף ניתנו למבקש שני דו"חות נוספים אר הגיעו לידיו ושולמו. כי כך, ומשהבקשה אינה מפרטת את מלוא המידע הדרוש למתן ההחלטה - הריני דוחה הבקשה. הליכי הגביה כנגד המבקש, יחודשו לאלתר. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.